

Tündérhon, március 21.

Kedves Barátom!

Engedd meg, hogy megszólítsalak úgy, ahogy egykor engem szólított volna valaki, ha lett volna, aki megért! Sok mindenben mentem keresztül, míg rájöttem, mi számít igazán az életben. Bejártam a világot, kerestem a boldogságot a gazdagságban, a hatalomban, a tudásban. De mind üresnek bizonyult. Azt hittem, az ember akkor lesz boldog, ha sok pénze van, vagy ha uralkodhat másokon. Vagy ha mindent tud, amit csak lehet. De azok, akik ezekkel rendelkeztek, sem voltak boldogabbak nálam. Csak magányosabbak és üresebbek belül. Ami igazán számított, az a szeretet volt. Találkoztam valakiével, akit úgy hívtak: Tünde. Vele éreztem először, hogy otthon vagyok. Hogy nem kell több. És bár sok akadályt kellett legyőznünk, végül ő lett az, aki miatt megértettem, miért érdemes élni. Ha bizonytalan vagy most, az rendben van! Én is az voltam. Az élet nem mindig mutatja az utat egyértelműen. Néha el kell tévedni ahhoz, hogy megtaláld, mi az, ami fontos neked. És ez nem mindig az, amit mások mondanak, hogy fontos. Azt tanácsolom neked, hogy keresd azt, aki mellett önmagad lehetsz. Ne hasznold azt, amit mások elvárnak, hanem hallgass arra, amit legbelül érzel! Ne félj szeretni, de ne feledd: a boldogság nem valami, amit kívül találsz, hanem egy olyan valami, amit megtanulsz észrevenni, leginkább másokban, néha pedig önmagadban is! Ne add fel akkor sem, ha éppen nem látod az értelmét a dolgoknak! Sokszor csak később értjük meg, mi történt.

Ölelő jósziúval,

Csongor